

ESPLAIS LITERARIS

IDEARI

Periòdics

A M. Grivé i Masó

Hi ha dos classes de periòdics: els urbans i els comarcals; els uns defensen els interessos de la ciutat i recullen noves de fora; els altres, defensen la localitat on surten i els interessos de la comarca que dominen; tots periòdics a la fi i amb missions sagratíssimes a complir. Mes ens ocuparem d'aquests últims, ja que mereixen particular menció.

Els moral, material i esperitualment necessiten de l'ajuda de la mixtificació social, o sia de la societat dels nostres dies; necessiten de l'esforç general: els uns amb la publicació del seu anunci comercial o industrial; els altres pel desinteressat sacrifici editorial, altres també llegint-lo, propagant-lo i subscript-s'hi, i els últims els expontanis periodistes no assalairats, que poden ésser més sincers, donat-hi amenitat en brindar a la fulla impresa els seus treballs, comentant avenços, retocant usos, polint els costums, destruint supersticions i sembrant amor...

Els periòdics així, rarament poden perseguir una accentuada finalitat política, quan necessiten de tothom, quan la veu de tothom és recollida si discretament és palesada, encara que sigui en contrast amb altres ideals aliens més o menys raonables, mai encalzats a la resificació ni a la polèmica durable i llasfimsosa que s'hi consagra.

Essent així, els periòdics local-comarcals s'elevan a paladins d'exímia civilitat, orientant, espiritualitzant i delectant al lector amb la seva diversitat de temes, res de monotonies, sinó aprofitant la coordinació intel·lectual, fent amb la seva policromia confiada al director, una publicació de conjunt, harmònica i llegible.

Quants pobles disfruten d'una publicació a més de surar del baix nivell de la vulgaritat, s'entrellacen amb la ciutat, on ella per la seva extensió i habitants, els hi permet estar particularitzada amb els sectors de l'opinió, essent tant premsa la seva com la nostra, confiada a l'automissió de cada u, defensant causes

TRIPTIC

III. La font del Sr. Bisbe

A l'Il·lm. i Rdm. Pare Salvi Huix i Miralpeix
Bisbe d'Eivissa (Mallorca)

A l'ombra d'avellaners
per mans vostres aixecada,
la font dóna al rebré un bes
l'aigua pura i argentada.

Jo hi he estat quan la calor
empenyia'ns cap a n'ella,
en la gran Festa major
beuriem aigua d'aquella...

No em recorda ara el seu nom,
que jo ignoro si en tenia.
D'allavors els que vius som
vostre nom crec que ens plauria.

I seria un monument
ple de vida i de bellesa,
que ens diria en tot moment
vostra episcopal grandesa.

Fóra el símbol de l'amor
que vostra ànima duu impresa;
tota abella reb la flor
d'aquest cor, vessant bonesa.

LLUÍS G. PONS, prevere

Arbúcies.

nobles i generoses expressades a l'alcanç de tothom, fent d'ella una fulla missatgera d'amor, cantora del progrés, missionera de llibertats, sortida del gresol de les sublimes inquietuds sobiranes, convidant a les arts, al treball, al geni i a la bellesa.

Així tots, com nostre aimat MONTSENY, necessiten de tots i esperen de tots per la dilatació dels seus crits ideals, per prosseguir les seves tasques defensant la causa dels pobles i per allargar les seves publicacions en pro de la societat espiritual, la qual brega per apreciar tots els esforços i armonitzar-los en el concert col·lectiu.

JOAQUIM GRAS QUERA

Vallgorguina.